

# Daniels bok – nummer två

## *Hedendom*

Jeff Pippenger

2023-11-23

Jag avser att visa hur de ”sju tiderna” i Tredje Moseboken tjugosex är ”dolda i öppen dager” i Daniels bok, samtidigt som jag också påvisar att de blev dolda genom de mänskliga redskap som Gud använde när han framlade ”stenen” som man tar anstöt av i Daniels bok. Att följa ljuset i denna framställning kräver ”integritet”. Den definition av integritet som jag här avser skulle kunna beskrivas som konsekvens i en människas handlingar, värderingar, metoder och principer. Den skulle kräva att vi håller fast vid det som uppenbaras i Guds Ord, även när det inte överensstämmer med mänskliga föreställningar som står i strid med Guds Ord.

”Sträng integritet bör värdesättas av varje studerande. Varje sinne bör med vördnadsfull uppmärksamhet vända sig till Guds uppenbarade ord. Ljus och nåd skall ges åt dem som sålunda lyder Gud. De skall skåda underbara ting i hans lag. Stora sanningar, som sedan pingstdagen har legat obeaktade och osedda, skall lysa fram ur Guds ord i sin ursprungliga renhet. För dem som i sanning älskar Gud skall den helige Ande uppenbara sanningar som har bleknat ur medvetandet, och skall också uppenbara sanningar som är helt nya. De som äter Människosonens kött och dricker hans blod skall ur böckerna Daniel och Uppenbarelsboken hämta sanning som är inspirerad av den helige Ande. De skall sätta krafter i verksamhet som inte kan undertryckas. Barns läppar skall öppnas för att förkunna de mysterier som har varit dolda för människors sinnen. Herren har utvalt det som är dåraktigt i världen för att komma de visa på skam, och det som är svagt i världen för att komma det starka på skam.” The Fundamentals of Christian Education, 474.

Ett enkelt exempel på både det mänskliga misstag som finns i Daniels bok och oviljan att hålla sig till Guds Ord återfinns i det ord som i Daniel, kapitel åtta, översätts med ”daglig”. Integriteten skulle kräva att om Ellen White kommenterade det ordet, såsom hon gör, så skulle vi som sjundedagsadventister, vilka bekänner oss upprätthålla Profetians Ande, automatiskt använda hennes kommentar till ordet för att vägleda vår förståelse.

”Därefter såg jag beträffande det ”dagliga”, att ordet ”offer” hade tillagts genom människors vishet och inte hör till texten; och att Herren gav den rätta förståelsen av detta åt dem som förkunnade budskapet om domens stund. När enhet rådde, före 1844, var nästan alla eniga om den rätta förståelsen av det ”dagliga”; men sedan 1844 har man i förvirringen omfattat andra uppfattningar, och mörker och förvirring har följt.” Review and Herald, 1 november 1850.

Vi skulle kunna ägna mycket tid åt dessa två meningar, ty när de till sist kom att infogas i boken Early Writings, har de mänskliga redaktörerna tillfogat en missvisande definition av det som sägs, men det är en annan sak. För våra syften önskar vi helt enkelt påpeka två relevanta punkter. Den första punkten är att syster White säger att ”ordet ”offer” har tillagts av mänsklig vishet och hör inte till texten.”

Sedan hörde jag en helig tala, och en annan helig sade till den som talade: Hur länge skall synen om det dagliga offret och förödelsens överträdelse vara, så att både helgedomen och hären prisges till att bli nedtrampade? Daniel 8:13.

Den föregående versen är den fråga som framkallar svaret i vers fjorton, och detta svar utgör adventismens centrala pelare och grundval. Och i själva den fråga som frambringar detta stora ljus, framställt som adventismens centrala pelare, får vi veta att mänsklig visdom har begått ett misstag genom att införa ett tillagt ord i översättningen av versen.

Det finns bokstavligen hundratals tillagda ord i översättningen av 1611 års KJV-bibel, men det finns endast ett enda tillfälle då Gud identifierar något av dessa hundratals tillagda ord som felaktigt. Och det är tydligt att det var ett fel som frambringades av den mänskliga sidan i den förening av mänsklighet och gudomlighet som frambringade Guds ord. Än mer betydelsefullt är att det inte skulle finnas något behov av någon inspirerad kommentar till det tillagda ordet "offer" om det inte vore något som gav upphov till en oriktig förståelse av versen. Det är tydligt att så är fallet, ty den inspirerade kommentaren identifierar inte bara att ordet inte borde finnas där, utan fastslår också att "de som förkunnade domstimmens rop" av Herren gavs "den rätta uppfattningen" om "det dagliga". Integriteten kräver att vi använder dessa två meningar precis så som de lyder.

De som förkunnade domenstimmens rop identifierade "det dagliga" som en symbol som representerar hedendomen eller det hedniska Rom, beroende på det sammanhang där det förekommer. Ordet som översatts med "dagliga" förekommer fem gånger i Daniels bok. Alla fem förekomsterna är som substantiv. Ordet förekommer etthundrafyra gånger i Guds ord, och nittionio gånger används det som ett adjektiv, men enbart i Daniels bok används det som ett substantiv. De män som översatte King James-bibeln uppfattade ordet nittionio gånger som ett adjektiv, så när de kom till Daniels bok försökte de göra det till ett adjektiv för att få det att stämma överens med alla de andra gångerna då det förekom som adjektiv. För att göra detta lade de till ordet "offer". Men Gud sade genom Ellen White att "offer" skulle utelämnas, vilket skulle innebära att "det dagliga" ska förstås som ett substantiv.

De som inom adventismen står i opposition mot Guds råd angående detta ord definierar ordet som en symbol för Kristi himmelska helgedomstjänst, men de som gav förkunnelsen om domens stund definierade det med rätta som hedendom. Adventismen använder i dag en symbol för en satanisk makt för att representera Kristus!

Genom felaktig mänsklig logik har den sanna förståelsen av det ord som översatts med "det dagliga" dolts för adventismen. Adventister som grundar sina profetiska studier på ämnen som framträder slumpmässigt genom åren i sina kvartalshäften för sabbatsskolan dricker lättjefullt den Kool-Aid som serveras genom dessa häften och som bekräftas av pastorer vilka själva saknar den integritet som är nödvändig för att tillåta något som helst inflytande från Syster Whites kommentarer i ämnet.

Historien om striden kring "det dagliga" nådde sin vändpunkt omkring 1911, då syster White uttryckligen förklarade att de som hade förkastat pionjärernas förståelse av "det dagliga" som hedendomen och som undervisade att "det dagliga" representerade Kristi tjänst i helgedomen, hade

mottagit sin förståelse från ”änglar som fördrevs från himlen” (20 MR 17).

Syster White har tydligt identifierat sanningen om ”det dagliga”, och hon lär att ”heliga änglar” vägledde William Millers sinne och att ”änglar fördrivna från himlen” vägleder sinnena hos dem som lär att ”det dagliga” representerar Kristi himmelska helgedomstjänst. Sanningen om ”det dagliga”, sådan den framställdes av dem som förkunnade domstimens rop, upptäcktes av William Miller.

”Jag läste vidare och kunde inte finna något annat ställe där det [det dagliga] förekom än i Daniel. Jag tog då [med hjälp av en konkordans] de ord som stod i samband med det: ’ta bort’; han skall ta bort det dagliga; ’från den tid då det dagliga blir borttaget’ osv. Jag läste vidare och tänkte att jag inte skulle finna något ljus över texten; slutligen kom jag till 2 Thess. ii, 7, 8. ’Ty laglöshetens hemlighet är redan verksam; endast måste den som nu håller tillbaka fortsätta att hålla tillbaka, till dess han har blivit röjd ur vägen, och då skall den laglöse uppenbaras’ osv. Och när jag hade kommit till den texten, o, hur klar och härlig sanningen framstod! Där är det! Det är det dagliga! Nåväl, vad menar då Paulus med ’den som nu håller tillbaka’, eller hindrar? Med ’syndens människa’ och den ’laglöse’ avses påvedömet. Nåväl, vad är det som hindrar påvedömet från att uppenbaras? Jo, det är hedendomen; då måste alltså ’det dagliga’ betyda hedendomen.” Second Advent Manual, 66.

Det som i sanning är allvarligt med Millers upptäckt att ”det dagliga” representerade hedendomen, är var han fann sanningen. Han fann den i den passage i aposteln Paulus skrifter där Paulus inte bara definierar ”det dagliga” som hedendom, utan där det också sägs att de som inte tog emot kärleken till sanningen får en kraftig villfarelse. Godtagandet av ”det dagliga” som en symbol för Kristi helgedomstjänst, den definition som kom från änglar som blev utkastade från himlen, är symbolen för dem inom adventismen som inte har den redbarhet som är nödvändig för att rätt dela sanningens ord, och därför redan är bestämda att ta emot en kraftig villfarelse.

Jag vill inte avleda uppmärksamheten från den punkt vi söker identifiera. Den punkten är att de ”sju tiderna”, som anges i samma syn där ”det dagliga” återfinns, har dolts av människohänder, fastän de fortfarande är fullt synliga. Detta var helt enkelt ett lättfattligt exempel på hur ett mänskligt översättningsfel, begånget för många århundraden sedan och därefter manipulerat i människors sinnen av änglar som blev utkastade från himlen, i dag används i denna avgörande tid strax före den slutliga krisen vid världens ände för att förblinda sinnen för en sanning som i själva verket ligger öppet inför ögonen.

Under tidsperioden kring 1910 höll upproret kring ”det dagliga” just på att ta sin början; W. W. Prescott och A. G. Daniells gick i spetsen för det sataniska arbetet att förkasta den grundläggande förståelsen av ”det dagliga”. Följande artikel är ett brev från just den tiden, där syster White bemöter den sataniska uppfattningen att ”det dagliga” i Daniels bok representerar Kristi helgedomstjänst. Vid den tiden drev dessa två män tanken att gå in i de gamla pionjärböckerna och ändra pionjärernas förståelse till deras nya sataniska definition. Det är min förhoppning att vi kan visa integritet när vi läser artikeln.

”På detta stadium i vår erfarenhet skall vi inte låta våra sinnen dras bort från det särskilda ljus som gavs [oss] att begrunda vid vår konferens viktiga sammankomst. Och där var broder Daniells, vars sinne fienden bearbetade; och ditt sinne och äldste Prescotts sinne bearbetades av de änglar som blev utdrivna ur himlen. Satans verk var att avleda era sinnen, så att prickar och smådetaljer skulle föras in, sådant som Herren inte ingav er att föra in. De var inte väsentliga. Men detta betydde mycket för sanningens sak. Och om era sinnen kunde dras bort till prickar eller smådetaljer, är detta ett verk uttänkt av Satan. Att rätta små saker i de skrivna böckerna, menar ni, skulle vara att utföra ett stort verk. Men jag har fått befallningen: Tystnad är värtalighet.

”Jag skall säga: Upphör med ert sökande efter fel. Om detta djävulens syfte bara kunde fullbordas, då förefaller det er som om ert verk skulle betraktas som högst underbart i sin utformning. Det var fiendens plan att samla alla de förment anstötliga dragen där alla slags sinnen inte var ense.

”Och vad sedan? Just det verk som behagar djävulen skulle komma till stånd. De utomstående skulle få en framställning, inte av vår tro, utan just en sådan som skulle passa dem, vilken skulle utveckla karaktärsdrag som skulle orsaka stor förvirring och uppta de gyllene ögonblick som borde användas med nit för att föra det stora budskapet fram inför folket. Framställningarna i vilket ämne som helst som vi har arbetat med skulle inte alla kunna stå i samklang, och resultatet skulle bli att förvirra både troendes och icke-troendes sinnen. Detta är just det som Satan hade planerat skulle ske — allt som kunde förstoras upp som en meningsskiljaktighet.

”Läs Hesekiel, kapitel 28. Här föreligger nu ett stort verk, där främmande andar kan göra sig gällande. Men Herren har ett verk som skall utföras för att frälsa förtappade själar; och de platser som Satan, förklädd, skulle kunna inta och därigenom bringa förvirring i våra led, dem kommer han att fylla till fulländning, och alla dessa små meningsskiljaktigheter kommer att förstoras och träda tydligt fram.

”Och jag visades från början att Herren varken hade lagt bördan av detta arbete på äldste Daniells eller Prescott. Skulle Satans list införas, skulle detta ”Dagliga” vara en så stor sak att det förs in för att förvirra sinnen och hindra verkets framåtskridande under denna viktiga tid? Så bör det inte vara, vad det än må vara. Detta ämne bör inte tas upp, ty den ande som då skulle föras in skulle vara avvisande, och Lucifer vakar över varje rörelse. Sataniska makter skulle påbörja sitt verk, och förvirring skulle föras in i våra led. Ni har ingen kallelse att söka upp meningsskiljaktigheter som inte är en prövande fråga; men er tystnad är värtalighet. Jag har saken helt klart framställt för mig. Om djävulen kunde dra någon av vårt eget folk in i dessa ämnen, såsom han har föresatt sig att göra, skulle Satans sak triumfera. Nu är det arbetet som utan dröjsmål skall tas upp, och ingen [menings]skiljaktighet skall uttryckas.

”Satan skulle ingiva de män som har gått ut från oss att förena sig med onda änglar och hindra vårt verk genom oväsentliga frågor, och vilken glädje [det] skulle bli i fiendens läger. Slut er samman, slut er samman. Låt varje meningsskiljaktighet bli begravnen. Vårt verk nu är att med all vår kroppsliga kraft och all vår hjärnas och nervers kraft ägna oss åt att röja dessa skiljaktigheter ur vägen, så att alla må vara i samklang. Om Satan med sin stora ohelgade

visdom tilläts få det minsta grepp, [skulle han jubla].”

”När jag nu såg hur ni arbetade, omfattade mitt sinne hela situationen och följderna, om ni skulle gå vidare och ge de parter som har lämnat oss minsta möjlighet att bringa förvirring in i våra led. Er brist på vishet skulle vara just vad Satan önskar. Er högljudda förkunnelse stod inte under den Helige Andes inspiration. Jag blev undervisad att säga er att ert felsökande i de skrifter som författats av män vilka har blivit ledda av Gud inte är inspirerat av Gud. Och om detta är den vishet som äldste Daniells skulle ge folket, ge honom då på inga villkor någon officiell ställning, ty han kan inte resonera från orsak till verkan. Er tystnad i denna sak är er vishet. Allt sådant som att söka fel i publikationer av män som inte längre är i livet är nu inte det arbete som Gud har gett någon av er att utföra. Ty om dessa män — äldste Daniells och Prescott — hade följt de anvisningar som givits i arbetet i städerna, skulle många, ja mycket många, ha blivit överbevisade om sanningen och omvända, dugliga män som [nu] befinner sig i ställningar där de aldrig kommer att nås.”

”Hela världen skall betraktas som en enda stor familj. Och när ni har en sådan kunskapens källa att ösa ur, varför har ni då i årtal lämnat världen att gå under med de vittnesbörd som givits av vår Herre Jesus Kristus? Den sanna religionen lär oss att betrakta varje man och kvinna som en person åt vilken vi kan göra gott.

”Detta har varit i tryck i många år: ’Ett balanserat sinne’, vittnesbörd till äldste Andrews. Sinnet kan odlas så att det blir en kraft att veta när man skall tala och vilka bördor man skall ta på sig och bära, ty Kristus är din lärare. Och jag fruktade mycket för dig [när jag såg dig] upphöja din vishet och slå in på en väg som skulle föra in meningsskiljaktigheter. Herren kallar på visa män som kan tiga när det [är] vishet för dem att göra så. Om du vill vara en hel människa, behöver du helgelse genom Jesus Kristus. Nu har ett verk just påbörjats, och låt vishet bli sedd hos varje predikant, hos varje konferenspresident. Men här fanns ett verk för dig att ta itu med för flera år sedan, där du behövdes för att höja din röst för just detta verk. Kristus gav allt sitt folk särskilda anvisningar om vad de skall göra och de ting de inte skall göra. Och det återstår en kort tid för oss att utföra Herrens rättfärdighet. Du kan förstå Herrens väg. Jag såg din avsikt att driva saker och ting efter ditt eget påfund sedan du blivit insatt som president. Du hade tänkt att du skulle göra underbara ting, vilket skulle vara ett verk som Gud inte hade lagt i dina händer att utföra. Nu är ditt verk inte att förtrycka utan att befria från varje nödvändighet som möjligt, om Herren har tagit emot dig till tjänst. Men du har mycket tidigt gett bevis på att vishet och helgat omdöme inte har blivit uppenbarade av dig. Du blåste upp frågor som inte skulle tas emot, om inte Herren skulle ge ljus.

”Jag har blivit undervisad om att sådana förhastade åtgärder inte borde ha vidtagits, såsom att välja dig till konferensens president ens för ännu ett år. Men Herren förbjuder varje ytterligare sådan förhastad åtgärd till dess att saken har lagts fram inför Herren i bön; och då det budskapet har kommit till dig att Herrens verk, vilket vilar på presidenten, är ett högst allvarligt ansvar, hade du ingen moralisk rätt att brista ut såsom du gjorde i fråga om det ’Dagliga’ och anta att ditt inflytande skulle avgöra frågan. Där fanns äldste Haskell, som har burit de tunga ansvaren, och där finns äldste Irwin och flera män som jag skulle kunna nämna, vilka bär de tunga ansvaren.

”Var fanns er vördnad för de äldre männen? Vilken auktoritet kunde ni utöva utan att samla alla de ansvarsbärande männen för att pröva saken? Men låt oss nu undersöka saken. Vi måste nu på nytt överväga huruvida det är Herrens dom, inför det arbete som har försummats, att visa er iver att föra verket vidare ännu ett år. Om ni skulle föra verket vidare ännu ett år med den hjälp som skall förena sig med er, måste en förändring äga rum i er och i äldste Prescott. Och ödmjuka era egna hjärtan inför Gud. Herren måste få se hos er ett uttryck för en annorlunda erfarenhet, ty om några män någonsin behövde omvändas på nytt i denna tid, så är det äldste Daniells och äldste Prescott.

”Sju män bör utses, män med vishet, som genom Guds nåds verkan [ger] bevis [på] en omvändelse på nytt. Ty om några män är så förblindade att de inte kan resonera från orsak till verkan, så att de skulle förbigå de män som har burit verkets ansvar och dessa konferenspresidenter, [att] män [som] har burit verket i mer än två år skulle åsidosättas och en sådan impulsiv följd inträffa att män skulle försumma just det arbete som i årtal har hållits fram för dem—arbetet i städerna—och ingen eller endast mycket liten uppmärksamhet [ägnas] åt de äldre männen för råd, utan i stället förkunna de ting som de själva väljer att ge folket, då bär detta i sig självt sitt eget vittnesbörd om hur osäkra dessa män är att anförtrors ett så stort och underbart verk.

”Kristus är inte död. Han kommer aldrig att tillåta att Hans verk förs vidare på detta märkliga sätt. Låt böckerna vara. Om någon förändring är nödvändig, skall Gud låta samklang i den förändringen vara konsekvent, men när ett budskap har anförtror åt människor med de stora ansvar som därmed följer, kräver [Gud] trofasthet som verkar genom kärlek och renar själen. Äldste Daniells och Prescott behöver båda omvända sig på nytt. Ett främmande verk har trängt in, och det står inte i samklang med det verk Kristus kom till vår värld för att utföra; och alla som är sant omvända kommer att göra Kristi gärningar.

”Vi har alla att utföra det verk som skall förhärlika Fadern. Vi har kommit till krisen — antingen att rätta oss efter Jesu Kristi karaktär just i denna förberedelsestid, eller att inte göra något försök [därtill]. Äldste Daniells, [ni är inte] att känna er fri att låta er röst höras högt såsom ni har gjort under liknande omständigheter. Och förstå att en konferenspresident inte är en härskare. Han verkar i förbindelse med de visa män som innehar ställningen som presidenter, vilka Gud har godkänt. Han har inte frihet att lägga sig i skrifterna i tryckta böcker från de pennor som Gud har godkänt. De skall inte längre utöva välde, såvida de inte visar mindre av den härskande, dominerande makten. Krisen har kommit, ty Gud kommer att vanäras.”

”Hur ser Herren på de obearbetade städerna? Kristus är i himlen. Nu skall dess erkännande vara: ’Det finns inget konungligt herravälde. Och nu är denna världens kris. Nu är Jag makten att frälsa eller att förgöra. Nu är den tid då allas öde ligger i Mina händer. Jag har gett Mitt liv för att frälsa världen. Och ’Jag, när jag blir upphöjd’, den frälsande nåd som Jag skall meddela, skall bevisa att alla som vill formas efter den gudomliga likheten och vara ett med Mig skall verka såsom Jag verkar med Min återlösande nåds kraft.’ Den som vill må tillsammans med sina bröder ta sig an det arbete som givits dem att utföra, när de på ansvariga platser står under det råd som Herren ger, och med största allvar söka arbeta i fullkomlig

harmoni med Honom som så älskade världen att Han gav sitt liv som ett fullständigt offer för världens frälsning. Jag talar till våra predikanter, att när de går in i arbetet i våra städer, må ett stilla heligt allvar ledsaga Ordets tjänst. Vi kan inte göra det rätta intrycket på människornas sinnen om vi ... [Nedre tredjedelen av denna sida lämnad tom.]”

”Jag avskriver ur min dagbok. Sanningen sådan den är i Jesus — tala den, bed den, tro varje ord i dess enkelhet. Vad skulle ni vinna om misstag framläggs inför de män som har avfallit från tron och lyssnat till förföriska andar, män som för inte länge sedan var med oss i tron? Vill ni ställa er på djävulens sida? Rikta er uppmärksamhet mot de obearbetade fälten. Ett världsvidt verk ligger framför oss. Jag fick skildringar beträffande John Kellogg.”

”En mycket tilldragande person framställde de idéer som låg i de bedrägligt övertygande argument han framförde, tankegångar som skilde sig från den äkta bibliska sanningen. Och de som hungrade och törstade efter något nytt framförde idéer [så bedrägligt övertygande] att äldste Prescott befann sig i stor fara. Äldste Daniells var i stor fara [att] bli insnärjd i en villfarelse, nämligen att om dessa tankar kunde förkunnas överallt, skulle det vara som en ny värld.

”Ja, det skulle det, men medan deras sinnen sålunda var upptagna, visades jag att broder Daniells och broder Prescott invävde i sin erfarenhet tankar av ett andligt [spiritistiskt] sken och drog vårt folk till vackra känslöstämningar som, om möjligt, skulle bedra själva de utvalda. Jag måste med min penna framställa [det faktum] att dessa bröder skulle se brister i sina bedrägliga idéer som skulle försätta sanningen i ovisshet; och [ändå] skulle de framträda [som om de hade] stor andlig urskillning. Nu skall jag säga dem [att] när denna sak visades mig, när äldste Daniells höjde sin röst som en basun för att förespråka sina idéer om ’det dagliga’, framställdes de efterföljande resultaten. Vårt folk höll på att bli förvirrat. Jag såg följden, och då gavs mig varningar att om äldste Daniells, utan hänsyn till utgången, på detta sätt skulle bli så påverkad och låta sig tro att han stod under Guds inspiration, skulle skepticism sås överallt i våra led, och vi skulle befinna oss där Satan skulle framföra sina budskap. Fast otro och skepticism skulle sås i människors sinnen, och underliga skördar av ondska skulle ta sanningens plats.—Ms 67, 1910, 1–8. Manuscript Release, volym 20, 17–22.”

De som framförde ropet om domens stund gavs den rätta förståelsen av ”det dagliga” i Daniels bok. Genom de mänskliga händer som översatte Daniels bok, och därefter genom människor som leddes av änglar som hade drivits ut ur himlen, har den rätta förståelsen av ”det dagliga” blivit dold, fastän den är fullt synlig. När det ord som översatts med ”det dagliga” förekommer i Daniel, ska det inte innefatta det tillagda mänskliga ordet ”offer”. I den trettonde versen i Daniel åtta finner vi ett av de fem tillfällen då detta förekommer i Daniels bok. I just den versen identifieras också ”de sju tiderna” i Tredje Moseboken tjugosex, men genom samma slags humanistiska manipulation har detta dolts mitt framför ögonen på oss.

Vi kommer att granska detta faktum i nästa artikel.